

Jeg antager, at de Forbedringer ved de nuværende Søforter, som maatte vise sig at være uimodsigelig nødvendige, ville kunne udføres ad den samme Vej, og de Summer, som i den Henseende ere blevne antydede fra Sagkyndiges Side, ville ikke være meget betydelige, de ville endog kunne være langt under, hvad der af den ærede Krigsminister er forlangt paa Lovforslaget, idet jeg skal minde om, at der af den Sum, som deri er opført, gaar en væsentlig Del til Anskaffelse af Kanoner foruden de 11", nemlig Anskaffelse af 18 Stk. 9" Kanoner. Jeg anser derfor ikke dette Spørgsmaal for her at foreligge til Afgjørelse, idet vi kun følge den hidtidige Praxis ved at henvise det til Behandling ad ordineret Vej, medens det dermed ganske vist er givet, at der ikke kan eller bør blive Spørgsmaal om betydelige Summer dertil. Iøvrigt skal jeg ogsaa derom kun yttre, at der jo er saa stor Uenighed mellem de Sagkyndige om det Spørgsmaal, hvorvidt disse Søforter burde bepanzers eller ikke; at det overhovedet aldeles ikke endnu er besvaret; Teknikerne ere endnu ikke komne saa vidt, at de have været istand til med Bestemthed at besvare dette Spørgsmaal.

Overfor den ærede Marineminister har jeg ikke meget at bemærke, idet der jo i det Væsentlige er Enighed mellem ham og Udvalgets Flertal. Jeg siger: i det Væsentlige, idet vi jo da holde os ganske udenfor finansielle og politiske Betragtninger. Naar den ærede Marineminister imidlertid yttrede, at det var urigtigt, naar jeg havde sagt, at Flaadens Bestemmelse hidtil havde været, at den skulde anvendes paa Kjøbenhavns Næhed, og at dens Udvikling derfor var afhængig deraf — naar den ærede Marineminister modsigede dette, da tror jeg, at hans Modsigelse just ikke var meget begrundet. Jeg skal minde om, at da Krigen truede i 1870, da var det Første, man gjorde, dette, at man lagde Flaaden ud paa Kjøbenhavns Næhed, og det er utvivlsomt, at den vilde være kommen til at blive liggende der, hvis en Krig var udbrudt. Naar man for Militære vil opfatte det Spørgsmaal, hvilken Anvendelse Flaaden i dens nuværende Skikkelse vilde faae i en Krig i den nærmeste Fremtid, da antager jeg, at Svaret vil blive, at Flaaden vil faae den samme Anvendelse som dengang, og at de 3 nuværende større Pantserbatterier væsentlig vilde blive anvendte til Spærring af Hovedindløbet her, jeg mener til Anvendelse som flydende Forter. Men derfor er det Flertallets Anskuelse, at Kravet ved en Udvikling af Flaaden maa være, at den bliver istand til at bevæge sig i Storebælt, og naar vi derfor modsigede, at vi have tilraadet at anskaffe det Begreb, man nu har benævnt som søgaaende Pantserfibe, saa kommer det deraf, at vi have ønsket at skabe en saadan Klasse af Skibe, som netop var beregnet paa at kunne bevæge sig i Storebælt. Vi have ikke kunnet opfatte den nuværende

Marinebestyrelses Plan anderledes, end at det netop er saadanne Skibe, der paatænkes anskaffede, og dette have vi givet vort Bifald. Den ærede Marineminister indvendte endelig — og det specielt mod mig, forsaavidt som jeg baade tidligere og ogsaa nu havde antydet Unseligheden af at forlade Kjøbenhavn som Befæstningsplads og altsaa ogsaa sin Flaadestation, at en Flaadestation ved Sundet i ethvert Fald maatte være nødvendig. Dette erkjender jeg naturligvis fuldstændig, og det ligger jo som et Led i vor Forsvarsplan, hvis jeg tør kalde den saaledes, at en Flaadestation findes ved Sundet. Det er derfor ogsaa en ligefrem Betingelse, at dette Spørgsmaal maatte gaa ind i Overveielserne af, hvorvidt og hvorledes man skulde kunne forlade Kjøbenhavn; men jeg tror ogsaa, at dette Spørgsmaal lader sig besvare, og at der vil findes Plads for en Flaadestation i Sundet ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Maa jeg endnu kun yttre, at naar den ærede Marineminister antydede, at Hovedstaden i ethvert Fald vilde være udsat for en Beskydning under et Landgangsforseg, saa maa jeg fastholde, at der er en væsentlig Forskjel mellem en Beskydning, der foregaar som et virkeligt Bombardement, som det, man kalder et virksomt Bombardement, og den Beskydning, som ganske sporadisk kan finde Sted under en Kamp som den, der vil finde Sted, dersom et Landgangsforseg skulde blive gjort imod Kjøbenhavn. Det er to Ting, der paa ingen Maade kunne stilles jævnfides, og jeg har set Exempler, og det meget levende Exempler derpaa saavel i Strasburg som i Paris, hvor man jo har haft et tydeligt Billede af Forskjellen paa et virkeligt Bombardement og en simpel Beskydning.

Den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds, (Xvermoes), som begyndte Forhandlingen iforgaars, fremsførte sin Kritik af Flertallets Indstillinger og dets Betænkning i det Hele i en Form, som det forekom mig, at han havde gjort bedre i at lgive en noget mildere Skikkelse; jeg tror ikke, at den Tone, hvori det ærede Medlem talte, var synderlig egnet til at fremme den Sag, som han selv gjerne vil have fremmet. Han sagde om Flertallet, at det havde udtalt sig affeiende om forskellige Institutioner og Personer. Jeg tror, at dette Udtryk i meget høi Grad kan anvendes netop paa det ærede Medlems Maade at tage denne Sag paa. Iøvrigt have vi jo overfor den ærede Ordfører for Mindretallet fundet Støtte, i alt Fald delvis, ogsaa fra andre Sider. Det ærede Medlem udkastede, saa forekommer det mig, en Håndstift til Marinen i sin Yttring om, at vore Farvande egentlig ikke egnede sig til et Søforvar — jeg forstod det ærede Medlems Yttring saaledes — men dette er jo tilbørlig blevet imødegaaet, og jeg føler mig paa ingen Maade kaldet til at gaa ind paa en væsentlig Forhandling af dette Spørgsmaal. Jeg er overbevist om, at skulde det staa